

Předvánoční vydání nového školního časopisu

HELL(O) ČASOPIS^N

Interview s

PhDr. Václaven Koldřem

*Proč? Proč ne?
aneb časopis Hell(o)*

*Vánoce:
Ježíšek vs. Santa Claus*

Prasečí Chřipka útočí

*Vánoce
Slavit či neslavit*

*naentou@email.cz
www.rg.prostejov.cz*

*cena: OKĚ
vydání: 0.5
datum: 12/2009*

Slovo autora projektu

Ptáte se proč? My se ptáme proč ne?

Právě držíte v ruce nulté číslo časopisu Hell(o) a možná Vám není úplně jasné, o co vlastně jde, ale nebojte se, hned se to dozvíte. Prostě a jednoduše – tento časopis vznikl v listopadu 2009 za pomoci žáků tříd 1.N, 2.N a 3.N. Spousty škol mají své časopisy – proč bychom nemohli mít my? Hell(o) bude vycházet každý měsíc, tohle číslo považujeme za takovou „ochutnávku“. Od ledna bude mít časopis více stran a na nich více písmenek a obrázků a věříme, že VY si jej budete s chutí číst.

A co jsme si pro Vás připravili v tomto čísle?

V první řadě na Vás čeká unikátní rozhovor s naším báječným a jedinečným panem ředitelem na straně 4, ve kterém se určitě dozvíte spoustu zajímavostí a perliček.

Dále jste si také určitě všimli toho všeobecného povyku kolem prasečí chřipky...je to opravdu tak vážné, jak se zdá? Podrobnosti zjistíte na straně 7.

Vánoce, Vánoce přicházejí a všude vidíte Santa Clause, který pomalu vyhání klasického Ježíška? Máte už toho „Amerického tlustocha“ plné zuby? Více čtěte na straně 7. Čekají na Vás ale také další velice zajímavé články.

Pokud byste měli jakékoliv návrhy nebo připomínky, obraťte se s nimi na náš e-mail “naentou@email.cz”.

Přejeme vám příjemné počtení, těšte se na první číslo Hell(o), které vychází 4.ledna 2010.

Nela Kadaníková a redakce

Udáváme vědě směr aneb My jsme ta (j)elita

Nikoliv matně si vzpomínám na poznámku pana Halaše z hodiny informatiky, když jsem na RG studovala prvním rokem.

Řekl něco ve smyslu:

„Vy jste ta elita, ti, co budou jednou udávat směr fyzice, matematice, informatice a všem přírodním vědám,“ a dost mě tím přinutil začít se vztekat. Všimla jsem si rovněž, že i některé mé spolužáky nenechal chladnými. Ačkoliv chápu, že hájil své zájmy v přírodovědném oboru, jako sympatizant humanitních oborů jsem očekávala, že snad zmíní víc, když už se pokusil nás motivovat. To zaprvé.

Za druhé jsem tehdy netušila, že tím se to celé spustí, že pan zástupce nebude zdaleka první a zároveň poslední, kdo se nám tohle pokusí vtlouct do hlav. A i kdyby zůstal jediným, kdo měl kdy tu snahu, má nelibost by se projevila i tak, neboť tehdy jsem došla ke zjištění, že se mi velice nelíbí, když z nás, studentů, někdo dělá jednotnou skupinu. Jsme snad cínoví vojáčci v zástupu a padneme, protože si toho někdo žádá, než abychom bojovali pro vlastní přesvědčení?

My máme vlastní zájmy. A pokud se rozhodneme či nerozhodneme věnovat náš čas vědě, rozhodneme se tak sami jakožto individualisté, nikdy kvůli zájmům elity, kterou nás nazývají. Nikdo nám nemůže cokoli určovat, manipulovat s námi, ať se rozhodneme působit v tom či onom oboru. Vždycky budeme mít vlastní ambice bez ničeho zásahu, a tak je to správně.

Možná jsme natvrdlí, jelikož zřejmě působíme moc lhostejně k tomu, co budeme kdy dělat, a tak nedáváme dostatečně najevo, že nás to zajímá. Stejně tak natvrdlí z důvodu, že nedokážeme očividně poukázat na to, že nám přistupování k nám jako k elitě vadí, a proto věřím, že všichni tiše kráčíme cestou, která při vši svojí délce vede k našim cílům. A že i ti, jejichž úsilí se nerovná jejich ambicím, si to uvědomují a sami se tak rozhodli.

Závěrem bych Vás, studenti, chtěla vyzvat k tomu, ať jdete přímo a neoblomně k bodu cíle Vašeho veškerého studijního úsilí a učiníte tak vždy z vlastní vůle. Jsem tak ráda, že nemusím napsat: „protože tak praví elita“, jelikož jsme elitou naštěstí nikdy nebyli, ať si kdokoliv tvrdí opak. Nechtě tedy někteří z nás putují na vysoké školy, někdo jiný ať si otevře řeznictví a prodává jelita, v obou případech však vlastní volbou, nehledě na doporučení druhých. Jde nám přece jen o to, oč usilujeme.

Adéla Vilímcová

Unikátní rozhovor s ředitelem naší školy

PhDr. Václaven Kolářem

Připravily jsme si pro vás rozhovor s panem ředitelem naší školy.

Pan ředitel byl velmi milý a seriózně nám odpověděl na všechny naše otázky.

- 1. Co byste chtěl ještě změnit na naší škole, popřípadě jaké změny byste chtěl provést do budoucna?**
Takový trvalý úkol je aktualizovat učebny s počítači, protože ty neustále zastarávají a je potřeba jak se říká "upgradovat". A co se týče takových těch praktických věcí, tak bychom chtěli dát dopořádku vydlážděnou plochu před školou.
- 2. Jak dlouho jste ředitelem naší školy?**
Od roku 1994.
- 3. Šel někdo z bývalých studentů našeho gymnázia studovat na právnickou fakultu v Plzni?**
Chtěl bych říct, že je důležité rozlišovat ty studenty, kteří na té právnické fakultě studovali v uvozovkách normálně a na ty, kteří to udělali třeba o víkendu. Jinak na práva šel jeden náš absolvent, který zde skončil tak před třemi lety.
- 4. Jaký předmět jste měl nejradši na střední škole?**
Dějepis a čeština.
- 5. Působíte nějakým způsobem politice? Šel byste někdy do politiky?**
Od roku 1990 se pohybuji v komunální politice, jsem členem Zastupitelstva města Prostějova a kandidoval jsem dokonce i do senátu v roce 1996. Česká politika celkově není moc důvěryhodná, ale to neznamená, že by se jí lidé měli vyhýbat. Do politiky by měli jít především mladí lidé.
- 6. Chtěl jste vždycky učit, nebo jste měl i jiné ambice?**
Ano, vždycky jsem chtěl učit. Už jako dítěti se mi líbili učitelé.
- 7. Jakou preferujete hudbu?**
To je pro mě těžká otázka, protože ze všech těch kulturních směrů je pro mě hudba ten nejslabší. Ale líbí se mi třeba Čechomor a jiný folk a folklór.

8. **Myslíte si, že paní profesorka Havlíková hezky zpívá?**
Tak já jsem ji slyšel párkrát zpívat a myslím si, že zpívá pěkně.
9. **Sportujete?**
S kantory a maturanty hrajeme volejbal. Někteří maturanti hrají opravdu pěkně a dávají nám zabrat. Potom jezdím třeba na kole a můj rekord je 90 km.
10. **Dostal jste někdy pětku ve škole?**
... Ježišmarja, já dostal pětěk.
11. **Těšíte se, až nebudete ředitelem, nebo máte svou práci rád?**
Mám svou práci docela rád, ale těším se, až odejdu do důchodu, i když vím, že o hodně přijdu. Ale myslím si, že nudit se v důchodě nebudu.
12. **Kdo by měl být váš nástupce? Máte představu, kdo by to měl být a kdo by to třeba být neměl?**
Základní problém je v tom, že já do této věci nebudu moct vůbec promluvit. Jinak konkrétní představu bych měl, kdo přesně by to měl být, a kdo přesně by to být neměl.
13. **Máte doma nějaké domácí zvíře?**
Ne, nemám.
14. **Co děláte rád ve volném čase?**
Rád chodím po horách (Jeseníky).
15. **Jaké jste navštívil země a kde se vám nejvíce líbilo?**
Francie, Švýcarsko, Německo, Dánsko, Maďarsko, Polsko, Anglie a nejvíce se mi líbilo asi ve Švýcarsku.

Katka Švecová a Niša Pleváková

Slavit či neslavit?

Vánoce zná každý. Ne každý však ví, v čem tkví ta pravá podstata Vánoc. V České republice přibývá každým rokem spousta obyvatel, zároveň je však v naší republice čím dál méně zastánců „klasických“ Vánoc. Lidé by si měli uvědomit, že Vánoce nejsou pouze o tom, že nakoupíme dárky a tím uděláme někomu radost, ale že jsou hlavně o tom, aby se lidi v tento den usmířili, aby se mohla celá rodina sejít u jednoho stolu a povědět si, co všechno se za ten rok událo, jaké máme problémy ve škole (můj případ) a spoustu dalších a dalších věcí.

V naší malé vlasti je čím dál méně věřících. S trochou nadsázky si troufám tvrdit, že už je zde míň katolíků než Romů, což je taky problém, protože v dnešní přemodernizované společnosti spousta lidí ani neví, copak to ten Ježíšek je. Mám téměř pětiletého synovce, a když jsem se ho zeptal, jestli ví, kdo to je Ježíšek, tak mi celkem suverénně odpověděl: „To je ten červenej pán, který nám hází dárky komínem.“ Snažil jsem se mu vysvětlit, že to je Santa, leč marně. Jediný co pochopil, bylo to, že Ježíšek nosí dárky jenom hodným. Jak vidíte, dnešní mládež nemá moc potuchy o tom, kdo ten Vyvolený je.

Jinak co k Vánocům neodmyslitelně patří, je také jídlo. I zde už většina lidí nedodrжуje takové zásady jako dřív. Kapra a bramborový salát vidíme zřídka. Však si také prodejci kaprů stěžují, že to je horší a horší. Drtivá většina lidí si také myslí, že vše končí rozbalením dárků a následným pokračovaným seděním u stromečku. Ti co ale vědí, o čem Vánoce jsou, tak se kolem půlnoci seberou a jdou do kostela na Půlnoční mši. Jenže jak jsem už zmiňoval v dnešní době je minimum věřících (já sám nejsem nábožensky založený), a tak se taky nikomu nechce do nějakého „hloupého“ kostela. Přitom Půlnoční mše má zcela jiný smysl a ti co na ní byli, vědí, že to je takové sladké zakončení, takový bonbónek těch krásných českých Vánoc. A v tom je ta krása, v tom je ukryté to kouzlo, o kterém spousta z nás nemá ani ponětí.

Vojta Plát

Santa vs. Ježíšek

Vánoce se blíží aneb Santo sbohem

Blíží se Vánoce a s nimi i nakupování dárků, kýčovitá výzdoba a vše co k nim patří. A co k nim vlastně patří? Bezpochyby Ježíšek. Toho však pomalu, ale jistě nahrazuje americký, obtloustlý chlápek v červeném sáčku. Vidíme ho všude! V oknech, na reklamních letácích, ve výlohách obchodů... Snad všichni z Prostějova znají dřímajícího, těžce oddychujícího Santu ve výloze jednoho nejmenovaného papírnictví na náměstí, který si na svém místě počíná již několik let.

Když se zeptáte malého dítěte, kdo nosí dárky, většinou řekne (v tom lepším případě), že Ježíšek. Když se ho ale budete ptát dál, jak vypadá, poví vám, že je to chlapík, s dlouhými vousy a červeným kabátem, který přistane se svými soby na střeše domu a spustí se do něj komínem. Jak je to možné? V televizi totiž stále běží reklamy se Santou. Snad nejtypičtější je reklama na Coca-colu, kdy Santa spokojeně mává z posledního přívěsu Coca-Colového nákladáku. Smutné je, že s Ježíškem žádná reklama není.

I přes tohle všechno jsou Vánoce příjemnými svátky klidu a pohody.

A co je na tom nejlepší? Nepůjdeme skoro 3 týdny do školy ;).

Lucie Válková

Prasečí chřipka úločí

Není to tak dávno, co se horlivě diskutovalo o ptačí chřipce a hrozila nám pandemie. Nyní se vyskytlo další virové onemocnění spojené se zvířaty. Šíří se po celém světě a zanechává po sobě oběti. Všichni jistě víte, že jde o chřipku typu H1N1, která vznikla v Mexiku a rozšířila se do celého světa. Z médií můžeme mít dojem, že se jedná o smrtelné onemocnění. Ve skutečnosti zdravému člověku nemůže způsobit vážnější komplikace. Tak proč se očkovat? Aby se organismus seznámil s novým virem dříve, než uhodí v plné síle. Z toho vyplývá správná otázka, proč se u nás nezačalo s očkováním o něco dříve? Proč se u nás neočkuje látkou vyrobenou ve vysoké kvalitě v Bohumíně, ale vakcínou nakoupenou v Belgii? Otázek je mnoho, ale tak už to u nás chodí. Takže optimistická rada zní: „Žijte vesele, zdravě a bez paniky.“

Tereza Kraváková

V Příštím čísle

V lednovém čísle Vás čeká například jedinečný rozhovor s RNDr. Ing. Rostislavem Halašem, naším milým panem zástupcem, fejeton o Mysliteli, který už od září zdobí prostor před naší školou nebo názory našich spolužáků o tom, kam by se chtěli vydat na vysokou školu. Určitě si jej nenechte ujít! Jsme tu pro Vás.

Lidé, kteří tohle všechno spáchali.

Šefredaktorka:

Nela Kadaníková

Zástupkyně šefredaktorky: Katka Švecová

Grafik:

Michael "Mak" Formánek

Fotograf:

Jakub Šimek

Korektorky: Tereza Adamcová, Markéta Kolářiková

Redakce: Adéla Vilímcová, Michaela Pleváková,

Lucie Válková, Tereza Kraváková, Vojtěch Plát,

Lucie Kratochvílová, Tereza Langerová,

Eliška Vavrouchová, Denisa Šomrová

Patronka:

Mgr. Hana Volencová

By Mak